

Posudek bakalářské práce
Reflexe fenoménu camorry v dílech Roberta Saviana Gomora a Opak smrti.
kterou předložila Pavlína Černá
na oboru italianistika ÚRS FFUK,
Praha, srpen 2019

Pavlína Černá napsala bakalářskou práci, v níž si kladla za cíl představit nechvalně proslulou zločineckou organizaci camorra prismatem dvou děl současného italského novináře a spisovatele Roberta Saviana. Zvolila si dva formálně odlišné tituly, reportážní román *Gomora* (2006), který lze řadit spíše mezi díla non-fiction literatury a který Savianovi přinesl světový věhlas, ale také výhrůžky smrti ze stran camorristických bossů, a dvě povídky, v nichž se autor pohybuje spíše na poli literární fikce a jež vyšly v jednom svazku s názvem *Opak smrti*. Práci si přehledně rozvrhla, nejdřív představuje fenomén camorry v historicko-kulturním kontextu, poté analyzuje vybraná díla, která pak srovnává zejména z formálního hlediska, a v závěru se zamýšlí nad úspěchem Savianových próz, nad jejich recepcí i nad tím, jak se fenomén camorry dostává k mládeži prostřednictvím televizního seriálu *Gomora* natočeného na motivy stejnojmenné knihy.

Hned úvodem lze ocenit, že práce je zjevně psána s osobním zaujetím (čtenáře upoutá hned počáteční nápaditý výklad titulu a podtitulu knihy *Gomora* a citátů, jež Saviano použil jako motta), živým stylem – který sice místy sklouzne do příliš expresivní polohy, ale naštěstí se tak děje v přijatelné míře – a také skutečnost, že autorka se s problematikou camorry snažila seznámit důkladně. Pracovala s kvalitní sekundární literaturou, dohledávala si i relevantní elektronické zdroje (recenze, rozhovory), a proto mě zaráží, že na několika místech uvádí jako pramen wikipedii. Toho by se měla pro příště vyvarovat. Trpí tím zejména kapitoly nazvané „Medailonek Roberta Saviana“ a „Další díla Roberta Saviana“, které autorka mohla zpracovat podrobněji a pečlivěji (není např. jasné, na základě jakých kritérií jsou ze Savianovy bibliografie zvolena jen tři díla). Pochválit lze naopak kapitoly „Historie camorry“ a

„Camorra-počátky v literatuře“ (i když výstižnější by byl např. název „Camorra jako literární a žurnalistické téma: stručný nástin“).

Těžištěm práce jsou nicméně analýzy vybraných děl a ty jsou jako celek zdařilé, zejména je třeba ocenit volbu citovaných pasáží a jejich nenásilné včlenění do výkladu. Vytknout jim lze jen stylistickou nedotaženost, která místy vede k zjednodušujícímu až zkreslujícímu pohledu, viz např. tvrzení na s. 20, že „obrovskou újmou pro ekonomiku“ by byl fakt, že „nikdo z Evropanů by nenesil značkovou módu“.

Významnou kapitolou je srovnání *Gomorj* s povídkami ze svazku *Opak smrti*: autorka si správně klade otázku, v čem tkví specifická Savianova stylu a zda se větší či menší příklon k naraci a fikci projevuje i v tematické a motivické rovině. Formální rozbor je sice proveden pečlivě, ale v závěru kapitoly postrádám explicitní zhodnocení výsledku srovnání.

Na závěru práce oceňuji snahu uvažovat o camoře a organizovaném zločinu v širších souvislostech geopolitických (vražda Jána Kuciaka) a nahlédnout také recepci tohoto neblahého jevu prostřednictvím televizní adaptace. Nicméně reflexe seriálu zůstává vzhledem ke stručnosti a k malému počtu citovaných zdrojů povrchní.

Závěrem: Přes vznesené připomínky považuji práci Pavlíně Černé za zdařilou: je samostatná, psaná živým stylem, autorka dobře pracuje s primárními texty, prokazuje jejich podrobnou znalost. Vzhledem k tomu, že jde o práci bakalářskou, po váhání mezi hodnocením velmi dobře a výborně jsem se nakonec rozhodla navrhnout předběžnou klasifikaci známkou výborně. Práci k obhajobě samozřejmě doporučuji.

29. srpna 2019

PhDr. Alice Flemrová, Ph.D.

Vedoucí práce

